

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre . . . 1 „ 25 „
Közsegeknek, körjegyzőknek és neptanítóknak:
Egészévre 4 frt, félévre 2 frt.

Egyes szám 10 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Engel Lajos, Valentin K. fia, Weidinger N. Rézbányay J., Böhm Manc kereskedésben és a főfolyánytörszében.

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU HETILAP

Hirdetések

elfogad Engel Lajos kereskedése a kiadóhivatal **Király-utca 14. szám**), hol mindenkor a legutányosabb árák szabhatók és hirdetések németből magyarra is fordíthatnak.
Minden beiktatott hirdetés után **30 kr** bélyegdíj fizetendő.

Nyitásterben 1 sor 10 kr.

Kéziratok

a szerkesztőségbe (Király-utca 14. sz.) küldendők.

Megjelenik minden szombaton. | Szerkesztőség és kiadóhivatal: Király-utca 14. szám. | Kéziratok nem adatnak vissza.

Olvasóinkhoz.

Az új évfolyam elérkezével bizalommal fordulok Baranyamegye és Pécs sz. kir. város közönségéhez, kérve az eddigienél fokozottabb pártfogást. Az áldozatok, melyeket az olvasók igényeinek kielégítésére — lapom terjedelmének növelésével — huzamosabb idő óta hozok, oly nagyok, hogy azok elviselésére csakis egy jobb jövő reménye képesít, meg lévén győződve, hogy végre is a nagy közönség mérlegelni és méltányolni fogja azon szolgáltatásokat, melyeket lapom — sokszor anyagi érdekeinek világos sérelmére — a közügy érdekében eddig is önzetlenül tett s ezután is önzetlenül tenni kötelezőnek ismeri.

Lapom előfizetési ára — évfolyamanként 1 frt 25 kr — oly csekély, hogy azt a legszerényebb háztartás sem érzi meg s tekintve, hogy e csekélységért oly lapot kap, mely a megyei és városi, sőt országos ügyek komoly, változatos és hű tükré, számba sem jöhet.

Pécs, 1888. márc. 31.

Feller Mihály,
laptulajdonos és szerk.

A föld . . .

Az országos lapok még mindig hoznak közleményeket a vándorlásokról. A felső megyékben, lent a határszél felé időközönként akadnak családok, kik a sorstól, szegénységtől sújtva jobb hazát keresnek. — Amerikában. — Tele vannak jó reménnyel, vágyakkal: hogy ott jobb az élet, nincs gond, több ótalomban részesül a szegény ember s az arany még mindig akkora garmadában terem, hogy a munkás tarisznyákra szedi s beáll — gazdag embernek! . . .

Ezek a szegény emberek! elvándorolnak, mint a fecske!

Vannak azután olyanok is sokan, kiknek még van házuk, telkük, s eladják, hogy szerencsét próbálhassanak. Mert hát vannak bolondítók, vocatorok, kik azt éneklék, uton-útfélen, hogy Amerikában ugy osztják a szántóföldet, mint itt a jó tanácsot; a mi itt egy hold, azért ott kap tizenkettőt; a mi itt viskó, ez ott palotát ér s egy-egy öserdőbe belezárnak 5—6 ezer embert, mind az övé, a ki mennyit kiirt; aztán a szakasztókat estve csak ki kell tenni a kunyhó elé, s reggelre teletöjűk a vadtyukok! . . .

Egész karavánok indulnak neki a világtengernek nem csak Magyarország, de más államokból is; mind el vannak bolondítva. A hajók hetenként kötnék ki az amerikai partokon, ilyen szerencsétlen hazát vesztett családokkal, kik midőn már kikötöttek, száraz földet értek, akkor mennek neki épen a leghulámzóbb tengernek

Irák az ottani lapok, figyelmeztetik az Európából költözőket, hogy az aranyélet megszűnt a szűz földön; hogy bányák, gyárak, műhelyekben a munkás — munkás hátán ül; hogy a bevándorlók közt nagy a nyomorúság; mint a földönfutók kujtorognak az ismeretlen földön segély és vigasztalás nélkül. Ki vannak téve üldözésnek, éhenhalásnak, s az ottani égaljt és munkát megszokott yankeekkel nem állhatják ki a versenyt.

A mi kis pénzt visznek magukkal a bevándorlók, azt felélik, aztán nyakukba akasztják a koldustarisznyát; csakhogy idegen földön még koldulni is nehéz!!
Ime itt van hű tikörben az amerikai élet, vándoroljatok ki!

Ha itt 16—18 órát dolgozik a legszegényebb munkás, ott be kell állni 24 órára, még nem is aludni, mindig dolgozni — ha ugyan munkát kap az illető, — hogy a versenyt kibírja; a bányalégben megmérgezni magát; a gyárak füstjében elfonnyadni s húzni azt az ígát, melyet csak a halál vesz le a vállakról! . . .

Vándoroljatok ki!!

Hazát cserélni a szív dolga; de megválni a darab földtől, mely lábaid alatt van, ez számíztatés! Több; ez örök buzdósos remény és boldogság nélkül!

A ki szenved, a kinek napszámra könye hull a kit nagy veszteségek értek, annak még van hazája, de aki eladta azt a darab földet, melyet birt; azt a kis viskót, melyben lakott s utra kél, — az elvesztette hazáját. A föld a haza! A pénz csak érték. — A föld köt, maraszt; a pénzzel mehetsz világnak s ott ütöd fel sátorfádat, a hol jobbnak talárod

Nekünk sokkal nagyobb bizalmunk, ragaszkodásunk, megnyugvásunk egy 2—4 ezer holdas földbirtokosban, mint a kinek millionjai vannak birtok nélkül, de több nyugalmunk van egy telkes polgárban, mint ki csak tárcájá-

A „PÉCS“ TÁRCÁJA.

Merengés.

Bíbor piros az ég,
Most ébred a vidék,
Lágy szellő lengeti,
Széllyel teregeti
A rózsza levelét.

Távol a kék hegyek
Dics-himnusz zengenek,
Madár a faágon,
Lepke a virágon,
Örül az életnek.

A rétnék bársonyos
Szőnyege úgy ragyog,
Mintha minden szálon,
Minden kis virágon
Egy esillag függene.

Fodros habu patak
Caevegye fűt, halad,
Nefejeits a partján
Mint ábrándos kis lány
Bámul a tükrebe.

Rózsza bokor alatt,
Hol a patak halad,

Állok elmerengve,
Haboktól kérdezve,
Leszek-e én boldog?

Az a tenger bánat,
Mely szívemben támadt,
El tud-e apadni,
Vagy ott fog maradni,
Ott egész a sirig? . . .

. . . Ott marad örökre,
Hiaz a hullám tükre
S a nefejeits bokra
Mind, mind csak azt mondja:
Nem szeretél soha. **Sora.**

Nápolyi kalandok.

(Utí rajz-töredék.)

— írta: **Dr Rézbányay József.** —
A „Pécs“ eredeti tárcája.
(Folytatás.)

Portici. Hires az a néma, a ki a világ-hírű „Porticci“ néma-nak tárgyát szolgáltat. Itt kiszállt a mészaros. Némán szorított kezét. Talán az életben soha sem találkozunk. Hát akkor a „rivederci“ vel ciele“ vizionlátásra az égben!

Egy német sógor szállt be. Szinte örültem. Csakhogy attól a vérszopó angliustól

megszabadultam! Kevesen voltunk. Minden oldalról daloltak. Utitársam is kedvet kapott. Nótázni akart. De én szörnyű kedvetlen voltam. Majd Bagnoliban fogaskerekű pályára szálltunk át. A gőzsikló egyet füttyentett és mint a csik — siklott tovább.

A parton vig halászkok kurjongattak . . . Német utitársam látta kedvetlenségemet. Kinált „lacrima Christi“-vel, malagával, sorrentóival, de nekem nem kellett. Nem tágitott, úgy látszik, föltette magában, hogy addig be nem esukja a száját, míg föl nem vidított. Sokat megpróbált. Semmi sem fogott. Szinte boszankodtam már magamra, hogy olyan szokatlan hallgatag vagyok. A porticci néma behatása lehetett.

Végre német utitársam az utolsó Sturmhoz folyamodott. Nagyon ivott, Azután rágyújtott a következő genialis nótára:

Grad aus dem Wirtshaus!
Komm ich heraus;
Strasse, wie wunderbar
Siehst du mir aus!
Rechter Hand, linker Hand,
Beides vertauscht . . .
Strasse, ich merk' es wohl,
Du bist berauscht!

Was für ein schief Gesicht,
Mond, machst denn du?

ban hordja az ezereket, de nincs egy viskója! A telkes polgárnak „itt élni halmi kell;“ de a bankjegy, a pénz vándorol oda, hol nagyobb a kamat, jobb az üzlet. A pénznek nincs hazája, azé az egész kerek föld; a papír és arany-pénz vándorol mint a fecske; hol szebb a tavasz, ott megtelepedik; de a földből házadat építik és sírodát ássák meg.

Azért bánuljuk sokakban azt a könnyelműséget, kik csábításokra, beválthatatlan igényekre dobra ütik vagyunkat és nyakukba veszik a világot, elmennek boldogságot keresni.

Hányan mentek el már vagyonnal és visszajöttek mint koldusok; mert „itt élmed, halmod kell.“

A társadalomnak magának kell hatni és a kívándorlásokat megakadályozni a lehetőségig. Hivatalosan meggátolni nehéz dolog; a társadalmi hatás azonban nagy erővel bír.

Somogyból! Is sok kívándorlás történt már — fájdalom, — nem ugyan Amerikába, de Slavóniába. Mindegy! ezeket is elvesztettük, legalább birtokban és nyelvben el. Slavóniában nem levén elég magyar iskola, templom, feledek a nyelvet és így feledek a hazát! birtok nincs és így haza sincs!

A kik keresztül hordozóskodnak a Dráván, elvesztettük, el örökre! Magyarországának nincs több olyan „választóvíze,“ mint az a rakoncátlan folyó.

Innen magyar, tul szláv minden! olaj és víz!! Rokonsítatok, egyesítsétek e kettőt; még kimondani is vakmerőség. Tagadhatatlan, hogy sok a teher a magyar emberen; elég mind a két vállára; de ez nem elég ok hazát cserélni; máshol is megvannak a terhek, még tán nagyobb mértékben, de nincs Haza!

A közmivődési egyleteknek ez volna egyik első kötelességük: a lakosságra erkölcsileg, anyagilag hatni és a költözködést megakadályozni, nevelni az értelmet és oda fejleszteni, hogy a magyar embernek mint az űr-katonának állását elhagyni nem szabad, midőn kö-

rül vagyunk véve az ellenségétől

Közmivődési Egylt?

De hol van?

Hiszen az egész Dunántulnak egy sincs!

Somogy, Tolna, Zala, Fehér, Baranya, Veszprém stb. megyék az országának vagyonszágra, műveltségre a kellő közepé! a világrészből egy darab kiszakított paradicsom! mennyi nagy-ura, erős birtokos osztálya, óriás értelmisége, vasutak, távirda drótóktól behálózva, melyek mind a civilizációt hirdetik! A közzsellem jó irányban, az irodalom, művészet-pártolásnak meleg fészke, mezőkulterája — és??

Nincs közmivődési egylete!

Alomnak is sok! valónak szomorú.

Baranya megyében megkezdtek; egy kis lelkes csoport rajongott érte, a nagy tömeg elejtette. Pécs előment, de Baranya-megye hátramaradt. Kis sziget a tengerben egy székváros s ezt is elmosssák a közöny és részvéltlenség hullámai!

Pedig ide is közel, sőt ott van a Dráva; hideg szél fuj onnan nagyon; nem érzik? nem tudják?

Néhány lelkes egyén ott állt már az űrteronyban, de el kellett hagyniok, mert nem volt tábor.

És most?

Megálltunk! csak az idő megy sebesen!!!

A Dunántuli vármegyék aluszszák a boldogok almat.

Közmivődési egylet minek? mivel itt minden ember! Ellenség sincs sem a Dráva, sem a Szávánál, tehát nyugodtak lehetünk; és ha a magyar családok szállingkóznak kifelé, ott űsse a kő! anyi a magyar, mint a lomb a fán, ha lehullik, nő helyette . . .

Baranyamegye a drágakövet kiejtette kezéből, most a többi megye nem találja meg, de nem is keresi!

Mi boldog Dunántuliak! . . .

Roboz István.

Baranyamegye szabályrendeletei.

Baranyavármegye szervezési szabályrendelete

az 1888. XV. és az 1896. XXI. t.-c. folytán.
(Folytatás.)

II.

Baranyavármegye járásainak beosztásáról, a főszolgabíró székhelyek megállapításáról, tisztviselőinek, segéd-és kezelő-, ügy szolgáltatásaitól nék létszámáról, fizetésekéről és mellékjárulékaikról.

Megyei tisztviselők hatasköre.

6. Az állatorvos hatasköre az egész megyére terjed ki, s utasításait az alispántól vagy főorvostól nyeri.

Különös gondot fordít az állategészségügyre s a hasznos házi állatok szaporításáról vagy apadásáról, valamint a fölmentől körje lekről félevenként jelentést tesz.

Állatjárvány esetén az illető főszolgabíró tudtával és közreműködése mellett a helyszínén a szabályszerű öv- s gyógyrendszabályokat alkalmazza s a járvány állásáról valamint a tett intézkedésekről s ezek eredményéről időszakonként a megyei főorvos utján az alispánnak jelentést tesz.

Teljesíti mindazt amit az 1874. évi XX. vagy szakmáját érdeklő más t. cz. köteleességévé lesz.

7. A levéltárnokok s illetve irattárnokok átveszik, kezelik s megőrzik a levéltárba átadott hivatalos irományokat az ügykezelési utasítás szerint.

8. A várnagy felügyel a megyei székházra s ingóságokra, melyekről rendes leltárt és számadást vezet.

Felügyel továbbá a megyei központi cseledekre, ezek fejezvetére s ruhatárra s ezekről, valamint a raktárban létező fegyver és ruhatári készletekről, szintén leltárt és számadást vezet.

Utasításait egyéb tekintetben az alispántól veszi.

9. A járási szolgabíró a főszolgabírónak tisztí segéde s akkor midőn a főszolgabíró hivatalosan van távol, vagy midőn szolgabíróját hivatalosan kiküldi, a szolgabíró saját felelőségének épségben maradásá mellett, a főszolgabíró felelősége alatt és rendszerint annak utasítása szerint tartozik eljárni.

Azon esetben pedig midőn a főszolgabíró betegség vagy bármely más indokból hivatalát nem vezetheti vagy pedig szabadságon van, akkor a főszolgabírói teendők mikénti ellátása iránt az alispán intézkedik esetleg a főispán ideiglenes helyettesítendél ki.

Ein Auge hast du auf,
Eines hast zu!
Du wirst betrunken sein,
Das seh' ich hell;
Schäme dich, schäme dich,
Alter Gesell!

Und die Laternen erst —
Was muss ich seh'n!
Die können alle nicht
Grade mehr seh'n;
Wackeln und Fackeln die
Kreutz und die Quer;
Scheinen betrunken mir
All sammt her.

Alles im Sturme rings,
Grosses und Klein!
Wag' ich darunter mich
Nüchtern allein?
Das scheint bedenklich mir,
Ein Wagestück!
Da geh' ich lieber in's
Wirtshaus zurück!

És sikerült neki. Megnevettetett. Elnevettetem volna magam, ha requiem lett volna is! Hiába, mégis „huncut a német!“

— Kling-klang — hangzott elülről a csengetyű. Elérkeztünk a nagy alaguthoz.

Kiszálltunk. Néhány száz lépésnyire vissza kellett mennünk. Költői hangulatom annyira emelkedett — Virgil sirjához közeledtünk — hogy jósolni tudtam volna, akár egy próféta. A nagy költő sirjához közel gyönyörű szál palma áll. Palma, a költők fája, minden növények királya. Minő szép tulajdonsága a pálmának az, hogy a teher alatt nem görnyed, inkább még jobban ki egyenesedik . . . az igaz nemes jellem tulajdonsága ez . . .

Az alagut nr. 6 ajtaján kopogtunk. A „custode“ dalolva állt elénk. Megmondottuk szánelunkat, 40 centesimi nyomatékok erőszaktatva kezébe.

Tíz percig mehettünk föl a meredek uton a „Sepolcro di Vergilio“-hoz Fent elragadó kilátás nyílik a tengerre. Lent, a nagy négyzetű alapon nyugvó mauzóleum, a költő sirja; négyzetű basis, rajta a sirbolt („colunbarium“) kupolafedélzettel, 4 m. hosszú, 3-5 m. magas, ivbolthálózattal; lent 11 nyílás, a hamvvedrek (urnae) számára; a sirbolt márványlapjai tele vannak „modern“ feliratokkal. A sirbolt előtt vén babérfá diszeleg, melyet allitólág még Petrarca ültetett oda . . . ebből minden holdlédős poeta téphet le valamit . . . tölem is kérdezte vezetőm: költő vagyok-e? Nem — feleltet. — No, akkor nem kap semmit — és közben kis galyat tépet le az

ősz fáról. — Hé! izé — nem jól mondtam az előbb, én is tollragó vagyok! — He-he, de nem hiszem ám! Minek mondotta az űr az előbb, hogy nem!

— Hallja-e, adjon nekem abból az ízéből egy kicsit!

— De nem lehet ám! Ebből csak költő kaphat. Mondjon nekem az űr verset, akkor elhiszem, hogy költő!

Egy lírát csúsztattam a kezébe. Egész ágat adott. Ettől annyira neki vadultam, hogy csakhamar verseltem is . . . Csak azt vártam, hogy egyedül legyek . . . Mig a többiek a szép kilátásban gyönyörködtek, én a sirbolt felett merengtem . . .

Köszöntlek alvó mester, agg művész, Kinek neve homályos multba vész!

Két ezredév takarja sírodát,
Lantod mégis búbjájos hangot ad!

E vidéket különösen szerette Virgil. Itt legtöbbet tartózkodott. Innét leste a tenger titkait és a szörnyű Vezuv kitöréseit.

Interdumque atram prorumpit ad aethera nubem
Turbine fumantem piceo et candente favilla,
Atollitque globos flammarum et sidera lambit.

Silius Italicus (25. Kriszt. u.) megvette e praediumot — és maga is költő — a költő sirját különös tiszteletben részesíté.

1348-ban egy szép napon, egy újú állt a sirbolt előtt, melyen gondolatokba merülve.

10. A járási írnok teendőit a főszolgabíró határozza meg.

11. A járási orvos utasításait, a főorvostól s főszolgabírótól nyeri.

Kezeli a járás közegészségi s az orvosrendőri ügyeit és a felmerülő káros hatások elhárításáról gondoskodik.

Teljesíti a himlő oltást.

Járvány jelentkezése esetén főszolgabírónak, főorvosnak rögtön jelentést tesz, teljesíti a gyógykezelést s a járvány elfojtásáról az illető főszolgabíró s a főorvossal egyetértőleg gondoskodik.

Felügyel a gyógyszerüzletre s a netáni visszaélésekre.

Év nyegyenként jelentést tesz főorvosnak a közegészségi ügyekről, népszaporodási mozgalmáról, uralgó körnemekről s az időjárási viszonyokról. Teljesíti mindazt, amit az 1876. évi XIV. vagy szakmáját érdeklő más t. c. kötelezővé tesz.

12. A kiadó közvetlen felügyel az irodában a rendre, kiosztja a leírandó úgydarabokat s kiadványozza azokat az ügykezelési utasítás szerint.

13. Az igazító vezetői az alispáni és más beadványi jegyzőkönyveket az ügykezelési utasításához képest.

14. Az írnokok és díjnokok végzik az írományok tisztázását a kiadó közvetlen utasítása szerint. (Folyt. köv.)

- A pécsi kölcsönös segélyző egyesület

március 25-ikén d. e. 10 órakor, a városi közgyűlési teremben tartotta évi rendes közgyűlését. A husvétii ünnepek miatt a mult héten lapunkat a rendesnél egy nappal hamarabb, csütörtökön levén kénytelenek lezárni s a közgyűlési írományokhoz csak csütörtökön jutván, tudósításunkat a mult hétről el kellett halasztanunk, mely önkénytelen mulasztásunkat ezenel pótoljuk.

A közgyűlést Schapringger Joachim elnök megnyitván, fölvastattat a felügyelő bizottság jelentését és az igazgató tanács jelentésével együtt a lefolyt év üzleti viszonyairól, melyből — közérdekű voltánál fogva — megemlítjük a következőket:

„A lefolyt évi egyleti üzletünkön kiadott mérlegnek és az 1886. év üzleti eredménynek összehasonlításából ki fog tűnni, hogy míg 1886-ban az évi forgalom 10,568,254 fjt 51 krt, a vagyonállapot pedig 2,039,287 fjt tett ki, addig a mult 1887-ik évben az évi forgalom 11,579,695 fjt 95 krra, a vagyonállapot pedig 2,291,754 fjt fra emelkedett és így a forgalom 1,011,441 fjt 04 krral, a vagyonállapot pedig 252,467 frrtal gyarapodott.

— Pénz, pénz! te régi bálvány, akit mindenki imád. . . Isten veled, én többé nem veszek semmibe. Virgil, légy te tanítóm, mesterem!

Elrohant. Pályát változtatott és költenek csapott föl. Kora bálmuta . . . az ifjú Bocaccio volt, a „Dekameron” híres szerzője.

(Folyt. köv.)

A kalotaszegi varrottasról.

(Folovasta EGRY DEZSŐ f. évi február hó 26-án a pécsi „Regyle” nagytérén.)

Kalotaszeg művészeté.

(Apró részek a varrottas világból Gyarmathy Zsigmondtól.)

A felolvasások célja, kérem alásan nem azt akarom mondani, hogy az unalomszersz, mert ez nem a cél, csak az eredmény szokott lenni száz eset közül nyolcvannál.

A valódi cél, hogy vagy mulattasson, vagy valami uton módon gyarapítsa ismereteket; az első elérni nehezebb, azért én az utóbbit tűztem ki célul.

Bizonyos, hogy önköz közül mindannyian többet tudnak nálamnál, valamint az a püspök is többet tudott az egyszerű székelő funál, a kitől az körütja alkalmazni azt kérdezte föl: „Merre kell a templomhoz menni?”

— A biróék felé.

— Hát a biróék merre laknak?

Ha ezen eredményt kellő tekintetbe vesszük, úgy el kell ismerünk azt, hogy ezen eredmény nemcsak az élénkebb forgalomnak és a megtakarításokra való hajlamnak köszönhető, hanem abban az egylet igazgatóságába helyezett bizalomnak is nagy része van és méltán; mert az eddig szerzett tapasztalatokból arról nyerhetünk meggyőződést, hogy a nagy közönség jól felgatozon már többször hangoztatott figyelmeztetésünk, miszerint a kölcsönös segélyző egylet nem nyereszkesedésre alapított részvényársulat, hanem oly szövetség, mely egyedül azon célra állt össze, hogy időközönkénti kisebb megtakarítások által tökélet gyűjtson, abból tagjai lehetőleg segélyezze és az alapszabályokban megállapított évek leteltével minden egyes tagját megtakarított vagyonából a betét arányához képest részesítse. S hogy ezen meggyőződésünk nem ingatag alapon nyugszik, azt épen ezen bizalom igazolja.

De ugyanaz tanúsítja még azt is, hogy a nagy közönség teljesen méltányolja a mult években tett abbéli figyelmeztetésünk, miszerint ily kifizött nemes cél és fölláított elvek mellett az eddigieknél nagyobb osztalékokot előteremteni nem lehet; különösen ha tekintetbe vesszük, hogy az előlegező tagok újabbán csak 6% kamatot fizetnek, az évi osztalék a törzsbetétek után — a kezelési költségek levonásával — mégis a 6%-ot jóval meghaladja. De ha mind ehhez tekintetbe vesszük még azt is, hogy míg egy részről a befektetett tőke tisztességes és nagyobb kamatot hoz, mint az más törvényes és biztos elhelyezésnél volna elérhető, addig más részről minden egyes tag az alapszabály szerű üseleglyt veheti igénybe, úgy reményleni bátorodunk, hogy az eddig kiérdemelt bizalmat főképp a kimutatott eredményről fogva jövőre is megtartani szerencsések leszünk.

A jelentés fölemlítvén, hogy az egyleti ház magán lakosztályai 10 évi tartamra részben az Osztrák-magyar bank fiókjának, részben a posta-és távirda-igazgatóság részére a város közönségének adottt bérbe és hogy az egyletet az év folytán nagyobb veszteségek nem sújtották és a melyek a mult évben előfordultak, azok már évek előtt keletkeztek és csupán most bonyolítottak le végleg sen, különben is a tartalékalapból fedeztetek — így folytatja:

„Megemlítendőnek tartjuk még azt is, hogy év közben a pénzpiaci viszonyainak tekintetbe vételével, amint már fentebb említettük, a kölcsönök utáni kamatlatat 6%-ra leszállítottuk és ennek folytán jövőre a társulat 6 évre előre befizetendő tőzsbetétek

aláírását is beszüntettük és pedig azért, mert ily kamatlat mellett a forgalom az üzletre is visszahatással bírván, a más körülmények között előre megállapított osztalék magasságát az elért eredmény feltétlenül nem biztosítja és így a törzsbetétek kielégítése csak az összes egyleti tagok üzletének rovására történhetnének, ami sem az igazság, sem az alapszabályok szellemével nem volna összeegyeztethető.

Egyébiránt, hogy a kamatlat ezen leszállításának az egyes részletek osztalékaira is visszahatással kellett lenni, az egyáltalán meg nem ütközhetünk, ha tekintetbe vesszük azt, hogy az ennek folytán bekövetkező csekély jövedelemcsökkenés csak a kölcsönt élvező tagok előnyére lett felhasználva és az eredmény, mint fentebb érintettük, még emellett is kedvezőbb, mint az más biztos pénzelhelyezéseknél elérhető volna.

Hogy ezt a nagy közönség is így fogta fel, azt tanúsítja azon körülmény, miszerint az év folytán tömegesen iratkozik az egylet kötelekékbe, melynek természetes következményeül lesz tekinthető, hogy az igazgatóság az egylet üzleteléseit ismét tetemesen kibővíteni kénytelenítették, hogy a rendes ügyforgalomnak jövőre is megfelelhessen.

Egyébként távol legyen tőlünk, hogy ezen tényt a föltétlen bizalomnak számítsuk be, melyly az egyleti tagok működésünk iránt viseltnek; inkább vasyunk hajlandók azt azon eredménynek tulajdonítani, miszerint az egyletnek valódi megafólthatatlan törzsvagyona a 2,200,000 frrt jóval meghaladja. Hogy ily vagyoni kezesség mellett a társulati tagok nyugodtan gyűjtsék az egyletnél megtakarítandó filléreiket, azt természetesnek tartjuk s különös érdemnek fölröni nem kívánjuk.

Az azonban reményleni bátorodunk, hogy a tisztelt közgyűlés a tagok érdekében tett intézkedéseinkkel megelégedni s ebbeli jelentésünket helyeslő tudomásul venni méltoztatik, — mi a közgyűlés éljenzése között meg is történt.

Az egyletnek a lapokban is közzétett mérlege és a számadások megvizsgálátván és rendben találatván a felmentvény megadatt.

Az 1882-iki évtársulat vagyonának felosztására vonatkozólag a felügyelő bizottság jelentéséből közöljük a következőket:

„A megvizsgált és helybenhagyott számadások, úgy az ezek alapján készített mérleg szerint az 1882-ik évtársulat törzsvagyona 287,664 fjt; ennek egész tiszta nyereséménye 68,124 fjt 95 kr; f. évi kamat martius végéig 5336 fjt 71 kr, 05 szes vagyona

— No, keed is ugyan püspök, ha még azt sem tudja.”

Önök mindnyájan ilyen püspökök, de mindjárt meg fogják tudni, feltéve ha addig sem el nem szenderednek, sem felette nagy beszélgetésre nem szánják magukat, a mi szintén nem szokatlan eset a felolvasások tartama alatt! azt, a mit itt a legkisebb fiu is tud és minek nem tudása sok keserűséget okoz évről-évre Kalotaszeg magyar lakóinak. Ugy van az, hogy innen a görbe országból, dús kalászu rónatája megy a nép „aratóba” és ott sajátos ősi visellete miatt oláhoknak nevezetik. Itt a legkisebb fiu is tudja, hogy Kalotaszeg népe magyar, ott nem akarja tudni senki! Régi, fájdalmas, minden nyáron megújuló seb ez az én népem szívén.

Magyar öltözetben, szokásokban, születésre, nyelvre és nem akarják magyarnak ismerni!

Már mint gyermek hányszor hallottam: — Hát nem akad egy teremtet lélek, a ki könyvből vagy újságból kitené a mi igazunkat, hogy magyarok vagyunk!

„Majd ha megnövök, kiteszem én, írok egy könyvet erről!” (Lehet, hogy van ebből a gyermekkori fogadásból valami ezekben a világá bocsátott varrottasokban!)

De most hadd mondjam el könyv nélkül, hogy Kalotaszeg, Nagyvárad és Kolozs-

vár között vagy husz faluból álló vidék tiszta Magyar lakósággal, alig van pár falu, hol vegyesen lakna magyar és oláh. De oláh aztán Kalotaszeg vidékén felül a havasok felé minden falu.

A mint megőrizte e hegyek közé rejtett vidék ősmagyaros szokásait, ruházatát, úgy megőrizte tiszta stíly magyar varrást is: a már híressé vált varrottast Előszőr tünt fel e népmunka szépsége az 1885-iki orsz. kiállításon a kalotaszegi szobában, hol legelőbb Rezső trónörökös dícsérte a minták „redeti szépségét, aztán a királyi vásárolt több darabot. Ettől kezdve, hogy a legelső magyar asszony jó példával járt elől (nyomban utána herceg Eszterházy Pálné) sokan lettek pártolói, terjesztői e szép utunknak annyira, hogy most már ismerik, használják nemcsak az országban, hanem még Amerikában is; itt különösen rajonganak a varrottasért.

De míg a kicsiny kender-magból a pártatlan szépségű fodor-vásznon lesz és azon kidomborult a varrottas ősi szépségében, hogy királyleányok, főhercegnék ruha és salon-disze legyen, közben tekintünk be egyik-másik kalotaszegi faluba.

Népsziművet, legalább jó népsziművet sem lehet írni, ha a népet teljesen nem ismerjük, úgy nem lehet e gyönyörű szép varrás kulturális hivatásáról fogalma annak, a ki

361,125 ffr 66 kr. Ezen vagyonhoz tartozik még 1844 ffr beírás díj mi ezideig közgyűlési határozatszerint részben a nyugdíj-alapoz részben a tartalék-alapoz csatlóztatni rendeltetett.

A fentebb számba vett vagyont 1844 törzsbetétre fölösztva jutna egy részlethez 195 ffr 83 kr, melynek kiosztása után fenmaradna még 7 ffr 59 kr tőke és 7 ffr 55 kr kamat oszthatlan maradék.

Ha ezen eredmény tekintetbe vételével a fenti évről való vagyontól egy részlethez 195 ffr osztatik ki, mely osztlék ténge összesen 359 580 ffr, úgy maradna még részvényenként a 83 kr, 1530 ffr 52 kr és az osztatlan maradék 7 ffr 59 kr tőkében és 7 ffr 55 kr kamatban összesen 1545 ffr 66 kr.

A fölösztásra vonatkozólag a felügyelő bizottság azt javasolja, hogy az 1882 ki évről tartásul egy részlethez 195 ffr fizetessék, a fenmaradó 1545 ffr 66 kr pedig a tartalék-alapoz csatlóztassék, továbbá, hogy a fentebb érintett 1844 ffr beírás díjból 1500 ffr a nyugdíj alapoz csatlóztassék, 344 ffr pedig a tartalék alapoz, mi el is fogadtatott.

Az igazgatóság javaslataira Berecz József és Mayer Karoly egyleti könyvelő segédek eddigi 600 ffr évi fizetések 700 ffr-ra emeltetett föl.

Az igazgató-tanácsból sor szerint kilépett tagok: Aidingger János, Bedő Imre, Edhofer Ferencz, Sey László, Weiler N. János újból megválasztattak; a meghalt Witt János és leköszönt Grünhut Ignác és Sipőcz István helyére megválasztattak: Kovács Mihály, Dobszay Antal, Alt Jakab. Az igazgató-tanács többi tagjai: Hartl Ferenc, Hofmann Károly, Jankovits Hugó, Kindl József, Kovácsics János, Lill János, Meisner Imr., Majoros Imre, Prandl Mihály, Ratkovics Ferencz Rauss József, ifj. Scholtz Antal, Vogl János, Weidinger Antal.

— **A Vaskapu szabályozása.** A vaskapu szabályozásának ügye immár új stádiumba lépett, a melyben a tárgyalások befejezése legközelebbre várható. A magyar kormánynak — mint a „Correspondence de Pest” írja — a műszaki tervek három csoportja között kellett választania; ezek ketteje a szabályozás gyökeres és átható keresztvitelét célozta, míg a harmadik pusztán a kataraktokban levő sziklák robbantását s egy nagy hajózási zsilip felállítását kontemplálja. Ez utóbbi művelet körülbelül 10 milliónyi költséget igényel és a hajózáshoz napok évi átlagos számát mintegy 50% -kal növelné. A közlekedésügyi miniszterium szakközvegyei e tervezetet Lauer alezredes új robbantási módszere alapján dolgozták ki, a mely az óriási robbantó munkáknak aránylag olcsó áron való eszközését lehetővé teszi. Az ügy finanszírozását illetően a kormány előtt

többrendbeli ajánlat tekszik; eddig azonban legtovább az Unionbank csoporttal folytatott tárgyalások jutottak melyek már sikeresen be is fejeztettek volna, ha egy differencia fel nem merül. A magyar kormány ugyanis úgy vélekedik, hogy a beruházandó tőke kamatai és törlesztése a Vaskapuban szedendő hajózási illetékek bőven ki fogják telni, amde állami kamatgaranciát a kormány nem hajlandó elvállalni, viszont az Unionbank csoportja e tekintetben támasztott követelésétől eddigelő nem mutatkozott hajlandónak elállani. Az Unionbank ajánlatán kívül legújabbán a hitelintézetek csoport részéről is érkezett egy terv a magyar kormányhoz. E terv a finanszírozást sorjegykölesben alakjában indítványozza, mely mintegy 10 millió forintnyi effektív összegben a bazilika és a vörös-kereszt-sorsjegyekhez hasonló kis papírosokban lenne a piacra bocsátandó. Miután a közlekedésügyi miniszterium az úgy minél hamarabb leendő finanszírozását kívánatosnak tartja; a pénzügyminiszterium a legközelebbi napokban meghozza a határozatát.

— **Kérem.** Hazánk minden részéből mind sürűbben érkeznek a segély kiáltások. Tüvész, árvizek feltartóztatlan pusztították a virágzó városokat és községeket és hasztalan a küzdelem a bőséggel: kíméletlenül szedik azok áldozatait gazdagok és szegények sorában. — De ha már a súlyos csapásokat a legvégső erőfeszítés sem képes elhárítani, enyhítheti az azokból eredő nyomort a közrészvét, az emberbaráti szeretet. — A vörös kereszt egylet, mely ez utóbbit tüzte zászlajára, kötelességének tartja a szerencsétlenek érdekében esedéklő szavát első sorban intézni a haza minden polgárához. Alulírt elnökség meg van győződve, hogy jöjjelhet a magyar nemzet áldozatkészsége a közel multhban nagy mérvben lett igénybe véve, még mindig lehetővé lehet a szenvedők számos könyűjét. Határozzanak azonban csak akkor leendő támogatásunk. ha az azok elforgatását megelőző az adományok összpontosítottak és legelőbb azok segélyre sietünk, a kiket a nyomor legsúlyosabban érintett. Azért tisztelt-tel kérjük a nagyérdemű közönséget, hogy nélkülözhető filléreiből az árvizek és tüvészek által sújtottak javára adakozni és a könyörömdományokat a vörös-kereszt egylet igazgatóságához Budapestre (II. lánchid-utca I. szám) juttatni szíveskedjék, a mely az adakozók kívánásának minden esetben készséggel fog megfelelni. A magasztos husvétünnep, a melyen a kikelet éltető ereje kifakasztja a növényzetet, fakasztja ki szívünkben a könyörület érzetét és hálás köszönet azoknak, kik a szent ügyszó adományaikkal járulnak. — Budapest, 1888. évi március hó 31-én. Az elnökség: gróf Károlyi Gyula, gróf Zichy Nándorné.

Színház és művészet.

—r—p— A mit oly rég idő óta nélkülöztünk, végre megkaptuk. Husvét vasárnapja óta ismét van színházunk, igaz, hogy csak „nyári”, a szinkörben, de mégis színház és pedig — Somogyi Károly igazgató célszerű átalakításai következtében — elég kényelmes. Csak már az állandó színházról is elmondhatók ezt. De ne legyünk túlkövetelők. Róma sem épült egy nap alatt. Ugy lehet, hogy egy kis békétürrel egy szép napon talán mégis hamarabb eljuttunk mi is az állandó új színházhoz, ha mindjárt csak „ideiglenes” lesz is az. Mert, nem akarunk jósolni, de mégis aligha ide nem lyukad ki a dolog. Jöjjön, aminek jönni kell.

Jöjjön, aminek jönni kell! Ezt mondá Somogyi is, midőn elhatározta magát, hogy a tavaszi idényt nálunk tölti. És úgy látszik, hogy a derék, igyekvő igazgatóra Pécsent nem „rossz” fog eljutni. Kivánjuk is, hogy Somogyi megtalálja számadatát. És ez remélhető is. Somogyi társulata — az első hét felületes tapasztalatai után itélve — igen használható erőkké rendelkezik. A társulat tagjai között alig van, ki nálunk régi ismerős ne lenne (pardon, csak primadonnák, heroinak és naivák, a „régit” úgy értjük, hogy „az előbbi időkben!”) Tehát régi ismerősök, mint K. Honi Mari, Somogyiné Nagy Julia, Bodroghné, Latzkó Aranka, Závodszy Teréz, Prager Zsuzsika. Somogyi, Dálnoky János, Pinter Imre, Komjáthy János, Kozma István, Szepessy Gusztáv; csak nem azt mondhatjuk: régi jó ismerősök; s ha ezt mind egyik ismerősre nem mondhatjuk is el, az bizonyos, hogy mióta őket nem láttuk, mindannyi előnyös haladást tett nem csak tapasztalatokban, hanem tanulmányban, routinban, tehetségük kifejtésében is. Örmélem konstátjuk ezt, különösen Kozmánál, ki most már játszan is tud és így kellemes tenor hangjával annál nagyobb hatást ér el. Pinter tehetsége is hova-tovább jobban ismeredik, Prager Zsuzsika k. a. pedig egészen meglepte haladásával baratait. Az új tagok közül Szilassy Irén (operette és népszimű énekesnő) határozott nyereség a társulatra. Csinos, nyulánk alak, eleven arcjáték, kellemes, csengő és elég erős hang, idegfiatalság, meglehetősen játék — kell-e több a sikerhez? Saffija vasárnap és Junjumja esütörtökön határozott tetszést aratott Follinus Aurél (salon bonvivant) és Dobó Sándor (kedélyes apa és operette buffo) értelmes, tehetsége és rutinirt színészek és Bonis Lajossal együtt „jó erők.” A társulat tehát sokat ígér — már az első néhány látásra is és reméljük, hogy sokat is fog adni.

Az előadások igen változatosak. Vasárnap „Cigány báró” adatott nagy sikerrel, hétfőn

Kalotaszegről semmit sem tud. Elszigetelt fekvése, kevés földje, hosszú tele életkérdés, nemzeti életkérdés teszi itt e nép-ipar meggyökeresését.

II.

Munkát, varrott st hoz be egy korán elvirágzott gyöngye asszony és mig szőttes kendőből kigöngyölteti, így elmélkedik:

— Instálom épen jókor jöve az uraknak kedve a mi kezünk munkájához, mert már csak nálunk mind a négyünk (a négy testvér) földeskeje zalogba vala a zsidónál, de a hogy beüte ez a munka, hát rendre mind csak kiválgattunk

Egy öregebb veszi át a szót; — De uram Isten, miéle csoda is ez, hogy az urak akkor kezdik a parasztvarrást, mikor mi elhagytuk a szőttessét.

— Ne bánja kee akármí okom van, jó hogy így van! Bár sokáig tartana, hadt lásson a szegény is vagy egy garast . . bizony sok inséget, nagy sanyaruságot állanak ki eddig; épen azon voltunk, hogy a telkecskénk felét eladjuk, mikor csak kapjuk a munkát. . . It aztán következik az áldások olyan bőséges áradata, hogy elég lenne abból egy ezrednyi is.

Ha az ember valamire adja a fejét s abban egy kis sikert akar felmutatni (azaz: nem mutatni csak tudni), akkor lelkieme retesen, egész odaadásal kell eszkölnie. S különösen a népmunkát nem lehet a salonból vezetni, gyakran kell értekezni a néppel s falukra rándulva a tulipántos ládák aljából elő kell szedegetni a régen porló cezek munkáit s e szép ősi minták után keresetet adni az élők kezébe.

Midőn két év előtt tettem e célból kirándulásokat, nyár közepe volt, a telkek, szobák az elhagyottság szomorú képét tükrözték, — gondozatlan kicsi gyermekek, jötehetetlen aggok láttára összeszorult a szív. A dolog foghatója mind távoli megyék határain izzad, oh! ha az úgy lehetne, hogy egy édes anyának se kellene elhagyni kis gyermekét! De hiszen ebben a faluban nem volt ez így hajdan az én gyermekkoromban!

— Hej instálom, akkor még csak módosabb volt a szegény is, de most már éppen kifogyott minden mód

Vajjon hogy lehetne abból a régi módból valamit visszahozni? Vajjon hogy lehetne? Aztán Isten segédemével egy kevés csak vissza jött, mert már a nyáron, midőn egy nagyobb társasággal kivándoroltunk abba a

falukba, hol a tiszta vízű Körös eredetét veszi, sokkal vidámabb kép tárult elénkbe. — Nyári futó zápor verte fel a friss széna rendek illatát s a levegő még időbb volt, mint máskor; utca hosszat a leveles kapuk előtt vagy az ablak alatti „tötés”-eken gyorsan ültetőgött asszonyok, leányok ültek, tíz évestől hatvan évesig. A sárgás kalotaszegi vászonra, — mely az első mosás után lesz fodor, — varrják azokat a régi mintákat, melyeket a legöregebbjének is a déd-anya varrt. A mint kocsink megállott, többen hozzánk futottak és áradt a szó:

— Hát, hogy nem vagyunk kénytelenek az idén idegenbe menni, hogy varrást kapánk instálom — megmunkálhatjuk a magunk kis földeskejét, s ha közben, már mint most is kivér az eső, előveszszük a mielő pénzt látunk, a varrottast és varunk

A mig az asszonyok beszéltek, hálaalkodtak, én csak egy kis gyermeket néztem, hogy mint tapad édes anyjához, piros kis arcát oda, hajtja vállára s onnan felő és mégis vidám, kitévedő tekintettel leskelődik felénk. Hová hajtánád most azt a kis pöske fejedet, ha édes anyád távol aratóba lenne? Vajha sikerülne a varrottasnak minden kis-gyermekes anyát a falujában tartani! És ha a szépet, a

„Piros bugyeláris” K. Honti Marival és Pintérel a főbb szerepekben; kedde: Dumas „Francillon-ja” került, mint újdonság, színe — nem a legnagyobb sikerrel. Szerdán — Csákon szerzett „völégny” járta, melyben Dálnoky (Csontay Lőrincz) tööl metszett nagybásit mutatott be. Follinus (Ripacs), Dobó (Futaky) és Bodroghy né (Nefeljts) mint kóborzsinészek szerencsés komikummal vegyíték amugy is tréfás szerepöket és nagy hatást értek el. Abrai Irén szerepét K. Honti Mari elég jól játszotta és énekelte. — Csak az az „a”-s kiejtés ne volna.

Csütörtökön „Mikádó” került színe, összevágó, kitiño előadásban, igen izléses, fényes kiállásban. A kitiño bohókás darabot a szerezők egész odaadással játszották. Szilasy Irén (Xunym) Follinus (Mikádó) Komzsa (Nanki Paló), Dobó (Kokó) egyaránt jeleskedtek, valamint K. Honti Mari (Katischa) is. Pintér (Pis Tusch) Bezzókó (Pooh Bah) megállták helyöket. Follinus kupléival, melyek között a pécsi viszonyokra alkalmazottak is voltak, nagy hatást tett. Kár hogy a közönség nem még nagyobb számmal jelent meg; a távol levők sokat mulasztottak ez estén. A kacagató bohóság a jövő héten ismételtetni fogja kik jól mulatni akarnak, ne mulasztják el e darab megnezését.

Legközelebb színe kerül a „Nebáns virág” című francia operette Hervétöl, mely most Budapestten nagy sikerrel adatik. Elöre is felhívjuk rá a közönség figyelmét, Szombaton színe kerül: Rip, vasárnap „Paraszt kisasszony” hétfőn „Váljunk el.” kedden „Mikádó,” Szerdán „Fedora” (Somogyival).

Hírek.

Requiem. Perzel Béla lelkiúdvéért dr. Dulánsszky Nándor megyés püspök 5-én tartotta Bonyhádon a gyászmisét hováexciáját Feszty Kár., Schner János és Szeifritz István kanonokok kísérték. Elötte való napon Szegzárdon Hanny Gábor apát-plebános mondott requiemet.

Kitüntetett tanár. Mint mult számunkban jelezük, a Farkas-Raskó féle alapítvány 80 trtnyi kamatai (a leghazafiasabban tanító tanárnak, vagy tanítónak) pénteken íteltett oda az erre hivatott bizottság által, titkos szavazás után. A választás a zirci gynnasium tanári kara által tett hármas kijelölés folytán Incedy Dénesre esett; a kitüntetett tanár elérzékenyülve fogadta az elismerés eme szép bizonyítékát és valóban nemes tettel tartéte érdemeit, midőn az elnyert jutalmat nem tartá meg magának, hanem azonnli felajánlotta új alapítványként, még pedig akként, hogy helyettessek el a 80 frt a pécsi takarékpénztárban mind addig, míg kamata egy arany

nem lesz és e kamatot a helybeli gym. VIII. osztályának azon tanulója nyerve el, ki idegen ajku létre legszorgalmasabban tanulta meg a hazánk nyelvét; ilyennek nemléte esetében pedig adassék a hazai történetet legszorgalmasabban tanuló ifjúnak. Midőn a kitüntetett tanár urnak szívünkölül gratulálunk egyszersmind nem mulasztjuk el igaz elismerésünket nyilvánítani hazafias tette felett és ezt annál örömebbnek tesszük, mert ily — valóban utánczó — tetkekben magyarosodásunk egy lényeges rugóját látjuk.

Megegygyült plebános. Mucsiba visszatér a község és szeretet plebánosa: Kallenberger József, kit visszaérkezésekor az egész község lelkesül örömmel üdvözölt. A derék plebános hosszabb ideig gyógyintézetben tartózkodott, hol egészségét teljesen visszanyerve, ismét elfoglaltá állását. Mint a községből távozta alkalmával, nyg most is a barátság és szeretet egész melegével kísérte őt Streicher Péter helyézési plebános, ki a viszontlátás örömeinek szemtanuja és részese volt. A szeretett lelképásztort a mucsii derék jegyzővel élén az egész község várta. A faluba érve az után várokozó öregek könyvezte, sőt hangos örömközléssel üdvözölték elvezetnnek vélt kedves lelkészeket, ki szintén nem volt képes visszafojtani örömközeit. Egyeseken a templomhoz hajtatnak, hol mindenekölött hála adatot a szerencsés felgyógyulásért és azután a plebániára menve, az ott egybegyült tanítótestület és előjárók által — a helyettes lelkészszel élükön — fogadtatt. Rövid időre rá megérkezett a kerületi esperes is ki a szerencsés kigyógyult és hazaérkezett paptrást a megyés püspök ö exciája ér a kerület nevében üdvözöl a kölönsön megatottság könyveit közt. A mucsii adminisztrator: Varga Manó Somberökre küldetett káplánnak.

Hymen. Tauszig Zsigmond borkereskedő testvérét Mariskát átjegyezte Schwaich Sándor villányi kereskedő. — Ifjabb Wachauer Károly iparos eljegyezte Tür Paulai kisasszonyt, Tür Mihály malomtulajdonos testvérét. — Hönig Vilma k. a. t. Hönig N. közsztösi ispán testvérét eljegyezte Mácsövits József-szomajomi (somogyimegyei) körjegyző — Bóné Kálmán, somogyimegyei szolgabíró eljegyezte Sárközy Béla földbirtokos leányát: Hermint. — Gáspár Gyula kaposvári építész eljegyezte Salzman Sarolta k. a. t. Nagy-Atádon. — Bereczk István simontornyai körjegyző eljegyezte Zöld Mariska k. t. Högyszen. — Plachner Sándor Somogyimegye első aljegyzője eljegyezte Belavary Margit kisasszonyt Kaposváron. — Viosz Béla moori kir. aljárásbíró nül vette Keszthelyen Gáspár Lenke k. a. t.

Csödöt gondolt Littke János borkereskedő. Temegegöndök: Nemes Vilmos dr. helyettese Daempf Sándor dr.; esödbiz os

Kaufmann Nándor törv. bíró. — Az activák 2000, a passivák 7000 frtra ragnak.

Áthelyezés. Wodicska Ferenc jegyző-kornok a szarvasi kir. járásbírószágtól hosszú minőségben a pécsi kir. törvényszékhez helyeztetett át.

Egyházi ünnepély. Troll Ferenc pápai praelatus, mártius 23-án szentelte föl Szegzárdon. az újvarosi templomban, a státió-képeket E művészi kivitelü képeket kőzadkozás után Mikó György plebános szerezte be, melyhez a ritka jótékonyagság főpap 100 frtal járult. Az nap délután kirándult a praelatus Agárda, hogy az újonnan épült ritka szépségü templomát megsejmlélje.

A szomszéd megyébe. Sörös József, megyénk szülötte Tolnamegyébe közigazgatási gyakoronkká nevezetett ki. Elöre: Novák Sándor dr. Tolnavármegye legutolsó közzylésén II. aljegyzővé, ennek elöre: Dory László pedig a központi járás szolgabírójává választott meg.

Halálozás. Jeszenszky Tivadarné született névdi Botka Janka meghalt 34. életének 38-ik, boldog házasságának 16 ik évében Ifabán. Hílt tetemei 5-ikén tétettek örök nyugalomra. A jó édesanyát 5 gyermeke: Emma, József, Teodora, Margit és Gizella gyászolja. Nyugodjék békeben.

Helyettes miniszteri meghatlmazott. Bezzerdi Pál helytanyeztetési miniszteri meghatalmazott helyetteséül a földmívelési miniszter Szentiványi Miklós szentádrási birtokos nevezte ki. Ez új állás rendszerezését a folyton szaporodó óriási munkahalmaz tette szükségessé, hogy a virágzásban indult iparág fejlődésében meg ne akadjon.

A pécsi köszönbánya és gépgyár részvenytársulat f. hó 3-án közgyűlést tartott, melyen Fekete Mihály ügyvéd elnökölt s az igazgatóság által ajánlott következő intézkedés fogadtatt el határozott többséggel: 1. Tekintettel arra, mikép a társulatnak egyedül tartozása az akna építésére a itt. káptalan vezetés alatt álló egyházmegyei alapítványokból felvett 15500 frt — az igazgatóság nem tartja szükségesnek, mikép az 1875. 37. t. c. 202. §-ának második bekezdésében körülírt intézkedések megtéssenek, nem pedig annál inkább, mert a társulati vagyonnak e czéliből eladása amugy is kérdésbe sem jöhet. 2. Tekintettel arra, mikép az 1875. 37. t. c. 187. §-a mi különbséget sem tartalmaz az alapítke leszámításának s veszteségének módozatára nézve, mondja ki egyszerűen a közgyűlés határozatilag, hogy felszámol 3. Hatalmazza föl a tek. közgyűlés a f. számolót bizottságot, hogy a létező perek végmegszüntetése iránt jogérvényesen intézkedjék. — Ugyancsak a közgyűlésen határozott többséggel felszámolókka: Fekete Mihály, Simonfay János, Koch Ferenc, Krasznay Miklós, Radenich Géza, Koszits Szilárd; felügyelökké pedig: Fischer Ferenc, Schapringner Mór, Pleininger Ferenc választattak meg.

Fénykép-kirakat. Zeleny Károly udvari fényképész húsvét napjára a Király-utca bejáratánál nagyméretü, gyönyörü kivitelü fénykép-kirakat állított föl. A kirakatban levő fényképek mindenkit meggyözetnek arról, hogy Zeleny oly szakember, ki szakmáját teljes odaadással és valódi művészettel üzi. A legváltozatosabb formájü fényképek találhatók itt, elkezdve a legnagyobbaktól, melyek igazán bámulatraméltók, egész a legkisebb alakúakig. A finom kivitelü, találó képek mindegyike dicseri a mestert, sőt bátran mondhatjuk, a művészt. Maga a szekrény is igen szép s a föntának valóban díszre szolgál.

Bak Jakab, a pécsi izer. hitközség titkára és Kohut rabbi távozása óta helyettes lelkésze hosszas szenvedés után 58. évében f. hó 2-án meghalt. Temetése alkalmával az izer. énekkar gyászalt zengett el, mely után az elhunynak bátyja dr. Bak Izrael budapesti izer. hitköztölt és dr. Günz Aaron mondatk megindító gyászbeszédet. A boldogult 21 éven át miködlött Pécszet és sokoldalú képzettségért, tevékeny ügybuzalmáért köztiszteletben állott. Nyugodjék békeben.

tés: őt, hat naposnál nem lehetett több: a menyecske kezében varrottas: egy rojtos kredenc takaró, arra hajlva gyorsan öltöget. No, ez ember kintás! gondoltam és szívem összeszorult: Hiszen, ha így hajta magát a szegény nép, akkor nem áldás a varrottas sem! A magas küszöbről beléptem a földes kis szobába:

— Erzsi! Ha te így kintod magadat, akkor tölem több munkát nem kapz! — Agyban nekem most a helyed — miért rontod magad a varrással?

— Jaj instalom, ha ez a varrás nem lenne, kivívneke vala a szekérhez kévét rakni az pedig sokkal nehezebb, mint itt ülni az árnyékba. Annak levék a nyomorékja, hogy kék esztendeje, mikor ez a kis lány akkora vót, ugy 6—7 napos, mint most a fú, kévét hánytam a szekére... meg is érzem világ cletembe... De hát ilyen a szegény ember sora elisen!

Bizony nehéz a te sorod, szegénység, akárhol is huzod az igát! Hej ha ezen az igán mindenki torednekk egy szem-nyit könynyiteri lassasokán csak elbirhatóbbá válna a nehéz teher.

Folyt. köv.

valódi jó igaz munkát kedvelöknél ugy nó az érdeklődés a varrottas iránt, mint eddig, akkor a kalotaszegi kis gyermekekre is jó nap virrad, nem hagyják el ezental a szegény anyák, mint eddig téték. — Mert hát ha a gyermek „Isten száma” marad, bizony a nagyobb részéből anygal lesz, már pedig a mi nemzetünknek inkább van szüksege erős férfiakokra, munkás asszonyokra, mint anygakra.

A vidám nevető kis gyermekek, ragyóó szemü hajdonok, elégült arca asszonyok csoportját kellemes érzések közt hagytuk el. De pár hét múlva, midőn utam ismét arra vitt, valami nagyon a szívemre esett. A falu népe künn volt a mezőn, folyt az aratás és hordás egyszerre, a mint az itt már szokás. Betekintettem egy kis házikóba: a szoba rendtelenebb volt, mint általában Kalotaszegen lenni szokott, csak a „fogason” a régi kancsó és tálak ragyogtak, a mint a nyitott ajtón betüzött az augusztusi napsugár; a padlást verő fény, varrottas párna esujjain is lángolni látogtók a piros tarajok és szegfük, annál halványabbnak tünt fel e sugáros világításban egy husz-huszonkét éves menyecske. Ott ült a karos padon a kis ablak előtt, lábánál egy két éves leányka bemázolt arccal csuszkaált, mellette egy párnán parányi újszülött terem-

Lapunk múlt számában a segédjegyzők állására vonatkozó közleményben foglalt eme paszus: „Trimmer hamis okirattal azt vitatta, miszerint őt mint rendezesített segédjegyzőt a község választotta meg”, oda módosítatik, hogy Trimmer Lajos segédjegyző a közigazgatás összes közegei által állásában lett megerősítettét állítja, míg a fölfüggesztett körjegyző Györök Ferenc ezt tagadja, s az e tárgyban hozott határozatról szóló jegyzőkönyvet állítja hamisnak. Megjegyeztük, miszerint nevezett körjegyző valamennyi községi bíró vallomása szerint a megerősítés indítványozója és keresztülvívője volt s a határozathozatalra az esemény idején hozzájárult. Az így eldöntve végleg nincs s még visszatérünk ezen s az ezzel kapcsolatos ügyre.

A vasut körülbi. Ifjabb bonyhádi Perczel Mór főfelügyelő s a kolozsvári felügyelőzet főnöke hasonló minőségben Budapestre helyeztetett át.

A nagy tözse f. évi május 22-én meg-szűnik és pedig azért, mert annak bérője, illetőleg engedménye: Zoology Vilmos ur, ki azt 1851. óta bírja, a kincstár szűkmárkú ságn következtében jogositványról lemondott. A dohány cikkeket május 22-ike után egy kincstári tisztviselő fogja árusítani a pénzügyigazgatóság épületében.

Kaufer Sándor műépítész, városunk születő, tanulmányait Budapesten elvégezve, Pécset választotta ki működése terül s itt építészeti irodát nyitott. Pécsre jövele előtt Budapesten az országház s az új lovaslakatna építési munkálatainál érvényesítette tehetségeit. Kaufer ur irodai helyiségét lapunk mai számában hirdeti, mit olvasóink figyelembe ajánljunk.

Megbírásolt szerkesztő. Balás Sándor, a „Duna Vidéke” szerkesztője, miután lapjának, mint társadalmi lapnak kautója nem volt és mégis politikai tartalmú cikkeket közölt, a szegszárdi kir. törvényszék által politikai cikkei közléséért 40 ft pénzbírságban marasztaltatott el. — Mégis csak jó, ha a királyi ügyész elolvassa a helyi lapokat.

Üres jegyzőség. Tápé (tolnagyei) község jegyzői állására pályázatot hirdet Daróczy Tamás paksi főszolgabíró, melynek határideje t. hó 13-ikán telik le.

A b-sellyei önkéntes tűzoltó egyesület március 25-én tartotta meg elméleti első oktatását, melyet Mátys Samu alparancsnok — ki mint kolozsvári gazdasági akadémiai hallgató ott, mint önkéntes tűzoltó, több évig működött — kitűnő szakértelmével, igen szép előadással, a hallgatók legnagyobb figyelmébe és érdeklődésébe mellettt tartott. Sajnosan tapasztaltatott, hogy a 60 működő tag közül 14-en hiányoztak, köztük olyanok is, kik ez üdvös intézmény kezdeményezésekor a legnagyobb érdeklődést mutatták; de e nemes tűz, ugy úgy látszik, hamar elaludt bennünk s még sajátkező aláírásokkal megpecsételt önkéntesen vállalt kötelezettségükről is megfeledkeznek, avagy elégnak tartják, hogy nevüket aláírják; pedig csupán név aláírással a borzasztó elem veszélyének elhárítása felett örködni, avagy azt eloltni nem lehet. — Az előadás után Szűcs Károly főparancsnok, B. Sellye képzelt, derék jegyzője lelkesen buzdította a jelen voltakat szép kötelmük egyetértő s buzgó teljesítésére s minden szelvényeskedés és kisiparosokdó félreértések elkerülésére, — s reményét fejezte ki, hogy az alkalommal részt nem vevők is jövőben szintén férfias készséggel fogják önkénytelen elvállalt kötelezettségüket teljesíteni. — Az egyesület részére már is 500 ftot meghaladó szerelvények rendelettek meg, ezenkívül Sellye község 2 tűzfevőkendőzött és vízhozódó kocsiját készséggel bocsátotta az egyesület használatába; és ugynevezett „paradéra” kevés súlyt fektet ezen új egyesület; az egyenruházat dolgában is csak a legszükségesebbekre szorítkozik, t. i. csupán felismertető jelül, nyári zubbonyt, borspapkát és karkötőt fognak viselni a tűzoltók. — A szerelvények részint a selyei iparosok által készítettnek, részint Pécsről szereztek be. — Az egyesület a tűz elleni szigorú óvintézkedésekre kiváló gondot fordít s az ekkorakat meg fogja teremteni a kívánt sikert! adja Isten!

Fölfüggesztett községi bírók címmel lapunk múlt számában megírtuk, hogy Schneider János németbőli bíró, miután vád alá helyeztetett, állását fölfüggesztette. Erre vonatkozolag azt az értesítést kapjuk, hogy Schneidert egy általa kihívó magviselethez 2 órára letartóztatott ittas asztalos segédpanaszolta be a törvényszéknel. A tárgyalás 3-ikán ment végbe, amikor Schneider János bíró az ügyesség indítványára a vád alól felmentetett és eljárása — amiért bírói tekinélyét megvédelmezte — a törvényszéki elnök által helyeseltetett. Különös csak az, hogy Schneider 3-ikán felmentetett a vád alól s a megyei közig. bizottság 5-ikén mégis fölfüggesztette állását, természetesen azért, mert a törvényszék a felmentésről nem értesítette a közig. bizottságot. Ez pedig határozottan szükséges lett volna s lenne a jövőben is ily eseteknél.

Szalonkavadászat. Gróf Draskovich Iván a múlt héten több vendégével baranyasellyei birtokára érkezett az ott évenként tartani szokott s mindenkor igen érdekes szalok vadászatára; azonban az idén igen gyenge volt a siker, mert naponként alig 12—15 őszesen pedig 75 szalonka esett, míg más években háromszor annyit is volt a zsákmány. — Uglátzik: Draskovich Gróf jövőben állandóan ezen majoratusi birtokán szándékozik lakni, — mert számos újításokat tesz, többek között igen szép parkot képzett s már ez évben rendes kertészt alkalmazott; tisztsége után pedig megkereste a községet, hogy engedjék meg, miként a kastély előtti községi nagy téren saját költségén befásításokat teljesíthessen, a nélkül hogy ezen befásítás a vásártartásnál akadályul szolgálja. — Igen szép s örvendetes a grófnak e nemes törekvése. Csak szíve ne vonzaná annyira Horvátország felé, akkor Sellye és vidéke igen nagy támaszt nyerhetne benne és családjában. (Ez a remény talán teljesülni is fog. Végre is: hogy egy magyar magnás magyarrá legyen, nem is olyan lehetetlenség. A szerk.)

Nincs már kegyelet, legalább a szegszárdi gazemberekben nincs, akik közül néhányan m. hó 8-ikára virradó éjjel betörték a református egyház tanástermébe s ott az egyház tulajdon gyertyáit meggyújtva a perselypénzt (20 ft rézpénz és 13 ft ezüspénz) eltulajlották. A szegszárdi református egyház ez egyszer alighanem örül, hogy a közmondás szerint is: szegény az eklézsia.

Nem akadt pályázó. Szegszárdon a Sét-patakon átvezető hid átalakítási munkálatait a közlekedési minster engedélyezte 3393 ft r. kr. erejéig, a munkára azonban nem akadt pályázó.

Szöllő-oltási tanfolyamot rendez Dező Miklós vándortanár április hó 14—15-ik napjain a városi közgyűlési teremben, melyen minden érdeklődő részt vehet.

Országos katolikus néptanító-egyesület eszméjét pendítette meg a kismartonvidéki kath. néptanító-egylet s erre körlevelileg hívja fel a hazai társuleteket. Az egylet célja: végzet szakítani az eredménytelen küzdelemnek, melyet a számtalan egyletekre osztott katolikus tanítósg sorsa javítására s állása emelésére, a tanügy előmozdítására évek óta folytat s egyesülés által erőt szerezni s ez által a sikert biztosítani. Az alakuló gyűlés f. évi július havában fog megtartatni. Az alakuló gyűlés összehívására és az azon való előnlékre három elismert tanferfiu fog fölkeretni, köztüött Schultz Imre, tanítóképződék tanára is. Társai lesznek e szép tiszten: Petrovác József kalocsa egyházmegyei tanfelügyelő s Tormágy János soproni néptanító, a „Népiszkolai Lapok” szerkesztője.

A gyűró-gyógymódszernek (massage) rövid idő óta az orvosok Brázy Kálmán sósborszeszt ajánlják, mely minden nagyobb fűszerkeskedésben és gyógyszerbarnakapható. Hogy mily kitűnő hatása van a sósborszesznek szugorok, bñu láskos és csuzos bñtalmak ellen, bizonyítja Lőrinczy Ferencz dr. előlköl fővárosi orvosnak és az orsz. egyesülete titkáranak egy Brázyhoz intézett elismerő levele, melyben tudatja, hogy a fenti bajok ellen nagy sikerrel használja Brázy sósborszeszt.

A középiskolai tanulók száma hazánkban az 1887/8-ik iskolai évben 41,454 és pedig 34,749 a gymnasiumokban, 6705 a reáliskolákban. Ez eredmény szerint az idén előzőlörtörtént meg, hogy a gymnasisták száma 151-gyel fogyott, a reálisták száma pedig 401-gyel szaporodott.

Vegyes hírek. A zombori kaszinó-egyleti dalárda karnagyává Bergmann Ágoston lemondása folytán Berger Antal tanító választott meg. — Sidó József honvéd-százados neje: született Nagy Irma meghalt Ujvidéken 29-ik évében. — Zenta város polgármestere: Gombos Gábor — állásáról lekötözt. — Szabó Károly nyugalmazott perselényi plebános meghalt életének 71-ik évében. — Dr. Hoffmann Ignác orvos meghalt Nagy-Kőrösön 83-ik évében. Élte utolsó napjág folytatta az orvosi gyakorlatot. Nemesivű emberbarát volt, kit sokan áldanak. Nyugodjék békeében. — Söjtörön körjegyzővé Duzár István nagylengyeli körjegyző választott meg. — Dr. Obersohn Mór közs. és váltógyvéd Zala-Egerszegen ügyvédül irodát nyitott. — Jездimirovits Milos szabadkai törv. bíró leánya: Mila meghalt 25-ik évében. — Jakab József Somogy vármegye közigyámja meghalt. — Varjas Gábor miszalai ev. ref. lelkész temetése március 26-án ment végbe. A gyászszertartást a 93 éves lelkész fölött, ki az Ur igéjét 63 éven át hirdette és ebből Mislán 15 évet töltött, Szalay Ferenc szokolyi esperes és Manyók Tamás pagszékelyi lelkész végezték, a sirmál pedig Ersek Elek, a megboldogult káplánja vett az elköltözöttől búcsut. — Zala J. Kálmán nagyatádi tisztartó a simongáti uradalom jószágfelügyelőjévé nevezetett ki. — Nagy t. u. z. v. 12-ik március 22-én este Döröcséken, mely rövid idő alatt 16 istálot, 1 pajtát, 1 lakházat, 1 olajmalmot, számos gazdasági gépet és nagymennyiségű takarmányt elhamvasztott. — Csurgó plebánossá gróf Festetich Tassilo kegyur Sajjátó Károly keszthelyi káplán nevezte ki. — Börzsonyi Lajos paksi kir. járásbíró nyugalmazott. — Szűcs József számgyakornok a tolnagyei kir. adófelügyelő mellé általi végrehajtóvá nevezetett ki. — A dunaföldvári u. rabbi: dr. Pinkszfeld Sámuel március 12-én igtattott be nagy önépítesség között hivatalába.

A pécsi serteszlizáló és előlegezési társaság heti tudósítása.

Állomány 168 drb kövér. — 440 drb félkövér. — 442 drb sovány. — 362 drb süldő. — Az üzlet élénkül. — Arak szilárdak. — Kövér válogatot 50 53 krig. — Félkövér 49-51 krig kilogrammeként, 45 kr eltsuly páronként leszámitásával. — Sovány sertes — krig. — Süldő 37-40 krig kiogra monnik elősulyan. — Ó-kukorica ára 6.40—6.80 mm. — Uj kukorica 5.60—4.80 — Arpa 6—6.20 — Darálás 30 kr minként.

Barcsi serteszlizáló részvény-társaság heti tudósítása.

Hizaltalasan lévő állomány 6587 drb. — Ebt 61 leöl: sere értett — drb. — Takarmányarak. T. ngari darab 6 ft 70 kr. — Arpa 7 ft 20 kr. — Tengeri 6 ft. — Arpa 6 ft 50.

A magyar leszámítoló és pénzváltó-bank barcsi rakatárának kimutatása.

Készlet márc. 15. 39958 mm. 304-50 ft biztosítással. Beraktárlás III 31. 5257 mm. 35850 ft biztosítással. Beraktárlás „ 41915 mm. 339900 ft biztosítással. 10965 mm. 81900 ft biztosítással. Készlet „ 33949 mm. 250000 ft biztosítással. Részletek: 11098 mm. buza, 3009 mm. rozsa, 2113 mm. árpa. 4454 mm. zab. 9505 mm. tengeri, 913 mm. repec, 2244 mm. gubacs, 613 mm. különfete.

Gabonaarak.

Hizaltalasan feljegyeztettek Pécs szab. királyi város 1888. évi március hó 30-án tartott heti vásáron

	100	50	25	10	5
Buza	60sz. 7 ft — kr. 6 ft 60 kr.	7ft. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.
Kétszeres	60sz. 6 ft 20 kr. 6 ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.
Rozsa	60sz. 5 ft 90 kr. 5 ft 70 kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.
Árpa	60sz. 5 ft 90 kr. 5 ft 70 kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.
Zab	60sz. 6 ft 80 kr. 6 ft 70 kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.	uj. — ft — kr. — ft — kr.

Felölös szerkesztő és lapfajdosonos
FBIER MIHALY.

Legfinomabb cukorkák és csokoládé

nagyban és kicsinyben kaphatók gyári raktárunkban **Mayláth-tér (Meisner-féle házban.)**
 Vidéki megrendelések címzendők:
ELSŐ PÉCSI CZUKORKA-GYÁR, Pécs, Király-utca 9. szám. 2178

Senki se fojadjon el mást mint

H a m i s i t á s o k t ó l o v a k o d j u n k .

<p>Dr. Popp J. G. udvari fogorvos Anatherin-szajvizét, mely 40 év óta a legjobb fog- szájkonzerváló szer. Eltávolítja a fogkőt, a száj kellemetlen szagát és ízét, megszünteti a fogfájást, erősíti a foghúst, ára a nagy palacknak 1.40 frt, a középsőnek 1 frt, a kicsinek 50 kr.</p>	<p>Dr. Popp J. G. udvari fogorvos aromatikus fogpasztáját, mely a legkellemesebb, legjobb és legolcsóbb fogszappan. Előnyösen használható a szájjal együtt. Ára 35 kr.</p>	<p>Dr. Popp J. G. udvari fogorvos Anatherin fogpasztáját (üvegtégelyekben), mely gyógyhatású alkotórészei következtében nemcsak a legjobb fogtisztító, de egyszerűen kitűnő szájkonzerváló szer. Ára 1 frt 22 hr.</p>
--	---	--

Kaphatók minden gyógyszerárban, illatszertárban és finomabb üzletb

<p>Dr. Popp J. G. udvari fogorvos FOGFORÁT, mely rendkívül kedvező fogtisztító szer a fogpor barátai előtt. A fogaknak hőfőhérséget kölcsönöz. Ára 63 kr.</p>	<p>Dr. Popp J. G. udvari fogorvos fogtömője, (Plomb), melyvel bárki odvas fogait a használati utasítás szerint önmaga kitömöszölheti. Ára 1 frt.</p>	<p>Dr. Popp J. G. udvari fogorvos nővényszappana, mely 18 év óta a legkitűnőbb eredménnyel van használatban mint pipere- és gyógyszerárban minden bőrküldés s foltok ellen. Ára 30 kr.</p>
---	---	---

Csak a Popp-féle szerek valódiak és hatásosak.

Máriacelli gyomorcsöppek.
 Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségében.
 Vedjegy.

Főfőművelő: Dr. Brády Károly
 Gyógyászati Gyár, Késmény (Mór-vidék)

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleit minden ügyes ember észreveszi, a fenti vedjeggyel ellátott borítékba kell gonyólyva lennie és minden üveghez mellékelve használati utasítást meg kell jegyeznie lenni, hogy az Késményben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Mindennemű és rendszerű vaskályhák

Konyha-szerelvények
 s általában mindennemű **vas és szerszámkereskedés**
 Pécsétt.
Matross János.

Szabadalmazott mosógépek raktáron tartatnak.

Kufsteini vízhatlan és portlandi cement mézs.

Jó kereset!
 Bizalmas személyeket keresünk sorsjegyek eladására részletfizetés mellett az 1883. évi t. cz. értelmében. **Magas jutalékot** esetleg havi fizetést is adunk. **Adler-Társ.** Fővárosi váltóüzlet-társaság Budapesten.

Valódi minőségben kapható **Pécsétt** az Irgalmasrendűek, Zsiga László, Kovács Mihály, Sipőc István gyógyszerárban — **Mohácson** Luiszer Viktor, **Pécsváradon** Dvorsky Béla, — **Siklóson** Rónay Ede és Petrasch, **Sásdon** Keller János, — **Szigetváron** Salamon Gyula és Visy Sándor — **Szászváron** B. László, — **Villányon** Csathó Gyula, — **Vaiszlon** Horváth Ignác gyógyszerárban. 2132

LAUBER REZSŐ
 (Pécsétt Mária-utca 43.)
 a káptalani kocsmá fölött jobbra levő **tégla-gyár tulajdonosa és cserapes**
 elvállal mindenféle cserapes munkákat és javításokat **3 vagy 6 évi szerződés mellett, valamint új tetőzetek befűtését** egy évi jótállás mellett.

Szállít és árul téglat, cement-lemezt, oltott meszet és homokot a legmegtűnyosabban szabott áron.

Bér- és fuvarokocsik mindenkor a legjutányosabban kaphatók.
A közönség kényelmére telefon-összeköttetés.

GRÜNBAUM ALBERT PÉCSETT
 Király- (66-) utca, 15. sz. a „HATYU“-épületben.

A tavasz beköszöntésével és a husvétii ünnepek közeledtével alkalmoszerűnek tartom árukézsletemből a nagyra becsült hölgy és úri közönség becses figyelmébe a következőket ajánlani:

<p>Hölgyeknek : divatos NAPERNYŐK, esernyők, elegáns, oleső LEGYEZŐK, pikot szalagok, divatos RUCHÉK, kitűnő GLACEE KESZTYŰK, mohair kendők, Francia fűzőnyűk, KARKÖTŐK.</p>	<p>Vatolai vukovári arctisztító kenőcs a leghatékonyabb szer szepők és bu-borcsékok eltávolítására.</p>	<p>Uraknak : INGEK, GALLÉROK, nyakkendők, nyakkendő-tűk, sétabotok KESZTYŰK óraláncok, zsebkendők, harisnyák. dohánytárcák.</p>	<p>Hölgyeknek : TRICOT-TESTEK, zsinorozások, diadémok, MELLTŰK, fehérműek, HARISNYÁK, kötő-pamukok, ILLATSZEREK, jon-jouk.</p>
--	--	---	--

Berlini R. F. Dambitz-féle gyomor-kés radikális hajléo és gyomorerosító szer.

— **Mindent a legjutányosabb áron.** —
 Kiváló tisztelettel **GRÜNBAUM ALBERT.**

11921. tk. sz. 1887. 2213

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Baranyamegye gyámpénztára** végrehajthatóan

Keller János, Schrempf Gáspár, József és György véméndi lakosok végrehajtást szenvedők elleni **810 frt** tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a pécsvári kir. járásbírói területen lévő a véméndi 227. sz. tkjében felvett és Keller János tulajdonát képező 455, hrsz. 117. sz. házra, hozzátartozó udvartér és kertre 409 frt becsárban, a véméndi 367. sz. tkjében felvett 1791. és 2204. hrsz. fekvőségekre Keller Jánost illető fele részére 306 frt becsárban, a 462. sz. tkj'en felvett 1993 h. hrsz. fekvőségekre Schrempf Györgyöt illető 1/2 részére 567 frt becsárban, egy a 842. sz. tkjében felvett és Schrempf József tulajdonát képező 2157, hrsz. fekvőségre 232 frt becsárban mint ezemmel megállapított kiállítási árban, az árverést elrendelte és hogy a fentebbi megjelölt ingatlanok az 1888. évi május hó 5-ik napján **10 óra 10 órakor Véménd község házánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árón alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat, vagyis 40 forint 300 krt, 30 frt 60 krt, 36 frt 70 krt és 48 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyamalmán szánottott és az 1881. évi nov. 1-én 8333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes ötétkapirban a kiküldött kéredez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsétt, 1887. évi december hó 30. napján.
 A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Váry Gyula
 királyi törvényszéki bíró.

Provenci, olasz, oberndorfi, burgundi, luxemburgi, erfurti és bécsi magtermeloktől direkt vett gazdasági konyhakerti, virág- és vetemény-magvak ifj. Rézbányai János-nál Pécssett, „Korona”-épület.

2146

295. 18-8 sz.

2207

Hirdetmény.

A vizjogi törvény 191-ik § a alapján felhívom a város területén létező azon viziművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik e jogosítványokra vonatkozó engedélyt, illetőleg a 20 évi háborítlan használat igazolását, mult évi 14749. sz. a. kibocsátott hirdetményben kitűzött s folyó évi március hó 26-án lejárt határidőig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis:

1888. évi szeptember hó 28-ig

ezuttal kiterjesztett határidő alatt

az engedélyért folyamodni

annál is kevésbé mulasztászá el, miután különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik s viziműveik felett a hatóság intézkedik.

Az engedélyérti beadványok s egyéb csatolmányok bélyegmentesek. A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló viz, munkálat tulajdonosára kiterjed; tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetékre nyilvános és magán csatornákra, védgátákra és zeilipekre egyaránt megkívánatik.

Ezen hirdetmény a hivatalos hirdalában három ízben, s a város területén a legkiterjedtebben köztudomásra hozatik. Pécs tt, 1888. évi március hó 27-én.

Aidinger János s. k.
kir. tanácsos, polgármester.

!! UJDONSÁGOK !!

órák, ék zerek és mindennemű arany és ezüst tárgyakból SCHÖN WALD IMRÉ-nél

írás és ékszerész

Pécssett, Király- (Fő-utca) A „HATYU” épületben.

Nagy inga órák
a legújabb divatu

tölgy vagy fényezett diófa szekrényben csinos és izléses szobrászmunkával, 8 nap járó 14 frt fél és egész órát ütő művel 20 frt és ugyanolyan negyedismétlő művel 30 és 35 frt.

Rugó huzamu inga órák

mint az elsőnél a szekrények legszebben kiállítva 8 nap járó 12 frt, ütőművel 14 frt 14 nap járó 13 frt, ütőművel 16 frt.

Ezüst remontoir henger

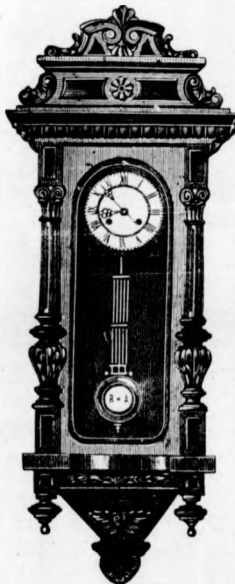
óra

kettős köppennyel, I. minőségű

12 frt,

ugyanolyan horgony szerkezettel

15 frt.

Óraeladás- és javításoknál 5 évi jótállás.

Egy évig járó és ütő ingaóráimat ajánlom a tisztelt olvasók figyelmébe.

A hidegviz gyógyintézet

az Engel-féle fürdőben Pécssett tetemesen nagyobbítva április 1-én megnyitattott.

Villamoszás, massage és villamos gyógyfürdők.

A vizgyógyintézet több évi fennállása óta kimutatásai szerint legjobb sikert eredményezett a legkülönbözőbb idegbántalmaknál, az emésztő szervek pangásainál, mindenemű férfi- és női-bajok, vérszegénység, gyengeség, köszvény- és csúszbántalmaknál stb., de különösen oly egyéneknél, kik vértörődési bántalmakban a fej és mell felé, gyakori fejfájásban, mellszorulásban, idegizgatottságban, álmatlanság, szédülés, szivdobogás, gyomor- vagy béllhurut, szék-szorulásban stb. szenvednek. Idült gyermek-betegségek, ugyisint scrofulózis és tüdő-vész ellen a vizkúra az általánosan elismert leg-hathatósabb gyógyszer. Felvétel és orvosi rendelés, Szechenyi-tér 2. sz. a. naponta 11-3-ig.

Dr. LÓWY LIPÓT rendelő orvos. Levelekre szivesen válaszoltatik. Lakszobák egész hóra 10-15 frt.

HELD GUSZTÁV

kárpitos és díszítő üzlete

(Pécssett, Mária- és Megye- utcák sarkán.)

Ajánlja dus választékú

kész kárpitozott butorait.

Legdivatosabb

szoba berendezések,

ottománok,

legújabb parisi

háló-divánok

továbbá

XV. Lajos korabeli kárpitdíszítések, lelegeánsabb butorszővetek, függönyök rojttal, szőnyegek gyári áron számíthatnak. — Egyuttal ajánlom mindenféle butor-, díszítő és bármily stílus szoba-kárpitozás kivételére a legegyszerűbbtől a legdíszesebbig a lehető legutányosabb áron.

HELD GUSZTÁV.

Értesítés.

Van szerencsén értesíteni, miszerint minden néven nevezendő tőzsdei értékek és állampapírok vételét és eladását a legelőnyösebb feltételek mellett közvetitek és a különféle vállalatok állásáról és megbízhatóságáról pontos értesítést adok. A font nevezett értékek és állampapírokra, nemkülönbön vidéki pénzüntézetek részvényeire legelőnyösebb kamatok mellett

kölcsönöket adok.

Tőkepénzesek, kik befektetéseket keresnek, vagy már meglévő papírjaikat mások ellenében ohajják kicserélni, nálam előnyösen fognak kiszolgáltatni. Szivesen is kész vagyok a kisebb tőkepénzeseknek segítségükre lenni, hogy jövedelmüket solid vállalkozások útján szaporítsák. Tőkevéseimnek célját tehát az képezvén: igen tisztelt meghívomnak megelégedését lelkiismeretes és előzékeny valaminnt díszet eljárás által teljesen kiérdemelni, remélom, hogy nagybecsű bizalmával felkesseni kegyes leendő és vagyok teljes tisztelettel

Tinkóczi József

Budapest, József-tér 4. szám I. emelet. A jelenlekenyebb külföldi tőzsdéket folytonos összeköttetésben áll k.